

Met zijn 5895 meter hoogte is de Kilimanjaro wellicht een van de bekendste bergen ter wereld. Iedereen heeft vast al wel een foto van de berg gezien met een olifant of een giraffe in de savanne op de voorgrond. Deze vakantie willen Herman, Diane, Nick en ikzelf de hoogste berg van Afrika beklimmen.

Via Addis Abeba in Ethiopië vliegen we naar Kilimanjaro International Airport in Tanzania. Veel berg valt er echter niet te zien bij onze aankomst in Tanzania want de 'Kili' hult zich in de wolken. We kopen ons visum (tof, weer een stempel bij in ons paspoort) en gaan onze bagage oppikken. Bij de uitgang van de luchthaven worden we opgewacht door William. Hij is onze lokale contactpersoon en heeft de hele trip voor ons uitgestippeld. Later die dag, bij een frisse pint, krijgen we een briefing waarbij we samen de komende dagen bespreken.

/on Kilimanjaro, we

bergwandelen

MOUNT KILIMANJARO
CONGRATULATIONS
YOU ARE NOW AT
UHURU PEAK TANZANIA. 5895M/19341FT AMSL
AFRICA'S HIGHEST POINT
WORLD'S HIGHEST FREE-STANDING MOUNTAIN
ONE OF WORLD'S LARGEST VOLCANOES
WORLD HERITAGE AND WONDER OF AFRICA

do it polé polé!

WE BEGINNEN ER EINDELIJK AAN!

De volgende ochtend worden we na het ontbijt opgepikt en rijden we in een gammele aftandse bus, in 'African style', naar de Machame gate. We maken kennis met onze gidsen, we ontmoeten onze dragers en we worden "officieel" ingeschreven in het bezoekersregister van het Kilimanjaro National Park. Niet lang daarna kunnen we eindelijk onze beklimming aanvangen. Vandaag wandelen we door een prachtig decor van indrukwekkende bomen, lianen, varens, ... Het eerste gedeelte van de trek loopt door het tropisch oerwoud. Vele planten zijn bedekt met mos en het geheel doet me denken aan het decor van een oude tarzanfilm. Het regenwoud doet zijn naam alle eer aan. Halverwege onze eerste tocht worden we getrakteerd op een tropische regenbui. Het lijkt wel alsof we onder de douche staan! Na een uurtje stopt het echter met regenen en we kunnen weer verder zonder poncho. We zijn al helemaal opgedroogd als we bij het Machame kamp op 2800 meter aankomen. Tot onze grote verbazing staan onze tenten al opgesteld en we worden, bij wijze van vieruurtje, getrakteerd op warme popcorn en hete thee. Niet snel erna volgt ons avondeten en we kruipen vroeg onder de wol.

RUSTIG AAN! POLÉ-POLÉ!

Na een stevig ontbijt laten we het Machame kamp achter ons en we trekken verder de berg op naar het Shira kamp. We klimmen nu in een ander landschap. Geen regenwoud meer, maar eerder hoge struiken en lage bomen. Alles is bedekt met mos. Nog nooit zag ik zoveel old man's beard, een indrukwekkende baardmos. De sfeer zit er goed in en we wandelen rustig naar boven. Niet te snel. 'Polé polé' zoals men zegt in het Swahili. Een uitdrukking die we in de komende dagen meermaals te horen zullen krijgen. Ruim 40 procent van de klimmers op de Kilimanjaro haalt de top niet.

De eerste stappen... op de achtergrond de Kilimanjaro

Dichte begroeiing op de onderste flanken van de Kilimanjaro

Eenzijds omdat ze fysiek niet goed voorbereid zijn, anderzijds omdat ze te snel stijgen. Technisch is de berg immers helemaal niet moeilijk en dus is de verleiding groot om snel hoogte te winnen. Hierdoor krijgt het menselijk lichaam niet voldoende tijd om te acclimatiseren. Acute hoogteziekte is dan vaak het gevolg. Het is koud en mistig als we op een hoogte van 3810 meter het Shira kamp binnen wandelen. Aangezien er niet veel meer te doen is dan met onze donsjas aan in de eettent te zitten, gaan we weer vroeg slapen.

DE KLIM NAAR LAVA TOWER

De volgende dag is een belangrijke acclimatisatiedag. We trekken immers naar de Lava Tower op 4630 meter hoogte om nadien terug af te dalen naar Barranco Camp op 3976 meter. Het wordt een prachtige dag. We genieten van de stralende zon en het prachtige maanlandschap. Naarmate we stijgen zien we bijna geen struiken meer. De plantengroei is nu beperkt tot wat graspollen die her en der tussen de rotsen groeien. Af en toe slaan we een praatje met andere klimmers. 's Middags komen we aan bij de Lava Tower, een vulkanische rotsformatie die het hoogste punt van de dag aanduidt. Hier nuttigen we onze lunch. Blijkbaar leven hier een heleboel muizen die klimmers associëren met eten. Het duurt dan ook niet lang of Nick, die op de grond zit, laat zich de cake uit de lunchbox stelen. We lachen ons een deuk.

Na de lunch dalen we af naar het volgende kamp. Het pad gaat over in een rommelig allegaartje van los steengruis en we moeten onze aandacht erbij houden om niet onderuit te schuiven. Naarmate we meer afdalen zien we meer reuzenlobelia's, een soort vetplant die hier blijkbaar goed gedijen kan.

OVER THE WALL

De voorbije nacht stond onze tent niet goed opgesteld. Ondanks een slechte nachtrust staan we toch weer op met frisse moed. Vandaag staat de Barranco wall op de planning: een 250 meter hoge wand waar we over moeten. Vanuit onze kampplaats ziet het er redelijk steil en indrukwekkend uit. Het is echter grotendeels gezichtsbedrog want we ervaren geen enkele moeilijkheid om deze hindernis te overwinnen. Het is wederom een prachtige, zonnige dag en na de wand wandelen we rustig, lachend en pratend naar Karanga Camp. Vanuit dit kamp trekken we de volgende dag naar het hoogtekamp. Dit wordt onze hoogste slaapplek op 4670 meter. Meteen na het avondeten kruipen we al onder de wol want er wacht ons een lange, koude nacht.

*“RUIM 40 PROCENT VAN DE KLIMMERS
OP DE KILIMANJARO HAALT DE TOP
NIET...”*

Stappen tussen de reuzenlobelia's

CONGRATULATIONS YOU ARE NOW AT UHURU PEAK!

Om 23u30 worden we gewekt. In de eeltent drinken we nog wat hete thee met een koekje en om klokslag 0u30 start onze summitpush. Langzaam lopen we achter elkaar het kamp uit. We verdwijnen in de donkere nacht en we weten dat we de komende uren niet veel meer zullen zien dan het licht van onze hoofdlampjes. Het is koud, erg koud. Naarmate we stijgen wakkert ook de wind aan en ik wissel mijn fleecemuts in voor een windstopper bivakmuts. Het pad is een samenraapsel van losse stenen en vulkanisch stof en regelmatig schuift er wel iemand een stapje terug. Ik probeer zo weinig mogelijk op mijn hoogtemeter te kijken en als ik dan toch kijk, ben ik telkens een beetje teleurgesteld omdat ik hoopte dat we hoger zouden zijn. De wind blaast de wolken weg en we zien de besneeuwde kraterwand duidelijk liggen in het maanlicht. Hoe hoger we stijgen, hoe duidelijker de route wordt en ik ben bijna zeker dat ik weet waar Stella Point zich bevindt. Dat is de plaats waar de route op de kraterrand uitkomt. Om 6u00 staan we inderdaad op Stella Point op 5739 meter. Van hieruit is het nog een half uurtje bergop wandelen naar de top.

***"WE FELICITEREN ELKAAR, WE BEDANKEN
ONZE BEIDE GIDSEN EN WE GENIETEN ERVAN
DAT WE HOOGSTE MENSEN VAN HET GANSE
AFRIKAANSE CONTINENT ZIJN. WE STAAN OP
5895 METER HOOGTE..."***

Ondertussen kleurt de horizon oranje in het oosten. Het is een prachtig zicht. Als we om 6u32 op Uhuru Peak aankomen worden we vergezeld van de eerste zonnestralen. We hebben het gehaald! We feliciteren elkaar, we bedanken onze beide gidsen en we genieten ervan dat we de hoogste mensen van het ganse Afrikaanse continent zijn. We staan op 5895 meter hoogte. Het feit dat we ons kiplekker voelen, zonder hoofdpijn of andere symptomen van hoogteziekte, draagt alleen maar bij aan de vreugde. Even staan we stil te kijken naar de indrukwekkende metershoge gletsjers op de achtergrond. Terwijl ik over de krater uitkijk, dwalen mijn gedachten af naar mijn dierbaar gezin. Lang kan ik echter niet blijven mijmeren want al snel komt Nicolaus, onze gids, met de ontvullende mededeling dat we moeten vertrekken. We moeten vandaag immers nog ruim 2800 hoogtemeters afdalen naar Mweka Camp. Met tegenzin beginnen we aan de lange afdaling. Ondertussen is het zonnig en erg warm. In ons hoogtekamp kunnen we even uitblazen en ons verfrissen. Nadat we ook de innerlijke mens versterkt hebben, vatten we de afdaling verder aan. Diezelfde avond slapen we op 3068 meter in het Mweka kamp. We zijn moe maar voldaan. Morgen zullen we verder afdalen naar de voet van de berg en overmorgen zullen we op safari vertrekken naar de uitgestrekte Serengeti vlakte. Onze vakantie kan alvast niet meer stuk, want de Kilimanjaro... die hebben we helemaal beklommen, in polé-polé stijl. ▲

Voor meer informatie kan je de auteur bereiken op o.furfari@telenet.be.

REISPERIODE

Wij hebben de Kilimanjaro beklommen begin april 2015. Tussen maart en mei kent men in Tanzania een regenseizoen. Wij hebben bewust voor deze periode gekozen omdat de kans dan groter is dat er sneeuw op de top lag. Wil je echter zeker zijn van droog weer, kies dan augustus tot oktober.

VERVOER

Diverse luchtvaartmaatschappijen bieden vluchten aan naar Kilimanjaro International Airport. Wij hebben geopteerd voor Ethiopian Airlines. Zij boden de goedkoopste vluchten aan. We hebben alle tickets rechtstreeks via BudgetAir geboekt.

ACCOMMODATIE

Na een grondig onderzoek van de diverse organisatoren hebben wij geopteerd voor Kilimanjaro Budget Safari's. Zij hebben de ganse trip voor ons uitgewerkt. Zij hebben gezorgd voor pick-up service aan de luchthaven, overnachtingen in het Keys Hotel in Moshi (half pension), de ganse beklimming, inclusief dragers, gidsen, 'permit fee', eten, tenten, ... Verder hebben zij ook onze safari geregeld. Wij waren erg tevreden over hun diensten.

MOEILIKHEIDSGRAAD

Wij hebben gekozen voor de Machame route. Deze route is een beetje langer wat wil zeggen dat het lichaam meer acclimatisatietijd krijgt. Bovendien is de route ook bekend voor zijn mooie omgeving en prachtige vergezichten. Iedereen die in goede fysieke conditie verkeert, kan de Kilimanjaro beklimmen via deze route. Het klassieke alpiene materiaal is niet nodig. Met een stevig paar wandelschoenen en een paar wandelstokken ben je voldoende gewapend. Zorg wel voor voldoende warme kledij.

NUTTIGE WEBSITES

Algemene info: www.ultimatekilimanjaro.com

Algemene info: www.climbkilimanjaroguide.com

Organisator: www.kilimanjarobudgetsafaris.com

Tips: www.joker.be/nl/reisblog/reisinfo-per-bestemming/reis-afrika/5-tips-om-de-top-van-de-kilimanjaro-te-halen/

ANDERE TIPS

Wij hebben na onze beklimming nog van een vijfdaagse safari genoten (vijf dagen en vier nachten). De uitgestrekte vlakten van zowel de Serengeti als de Ngorongoro krater zijn een absolute aanrader. Als je de mogelijkheid hebt, moet je zeker de beklimming combineren met een safari.